

ganste umtagelsesviis; at der kan blive Tale om en høiere Straf end simpelt Jængsel; men i saa Fald er jo ogsaa Retten dertil forbeholdt i Paragraphen. — Naar det i § 12 er gjort Skipperen til Pligt at indføre de af ham udstedte Attester om Skibsfolkernes Forhold i Søfartsbøger, saa troer jeg det vil være tilstrækkeligt at sige, at dette skal finde Sted for alle dem, der „skulle have“ Søfartsbøger. Saavidt jeg veed, paasees det, at saadanne have i alle de Skibe, hvor der føres Logbog; men i ethvert Fald kan man ikke forudsætte, at de, der skulle have Søfartsbøger, ikke have dem; naar man ikke har dem, kunne de anskaffes, og dersom der skal udstedes en Attest paa et fremmed Sted, hvor saadanne Søfartsbøger ikke kunne kjøbes, saa kan Ingen tage Forargelse af, at Skipperen udsteder en løs Attest, naar han bevidner, at Vedkommende ingen Søfartsbog har.

Indenrigsministeren: Ogsaa med Hensyn til dette Affnit er jeg i det Væsentlige enig med Udvalget og har derfor kun nogle enkelte Bemærkninger at gjøre. Forsaavidt Udvalget under Nr. 1 og flere af de følgende Nummere i § 5 har foreslaaet, at der skulde overlades Skipperen Valget imellem en Straffegrad af fra 2 Dages indtil $\frac{1}{4}$ Maanedes Hvre, da har man under de tidligere Forhandlinger lagt Vægt paa at stille det saa simpelt for Skipperen som muligt, saa at man altsaa ikke skulde overlade ham et saadant Valg. Jeg maa imidlertid erkjende, at de Forsæelser, der her ere omtalte, baade i og for sig ere forskjellige og desuden kunne udøves i forskjellige Grad, saa at der kan være Meget, der taler for, at der ogsaa bør kunne vælges forskjellige Straffegrader. Med Hensyn til Bestemmelsen under Nr. 3 i § 5 forekommer det mig, deels at den Straf, der er fastsat for den her nævnte Forsæelse, er temmelig høi, og deels, at Bestemmelsen ikke synes at være ganste nødvendig. Thi, hvad angaaer det Tilfælde, at en Mand efter steet Paamønstring ikke er mødt til bestemt Tid, troer jeg, at naar der ikke er begaaet nogen videre Forsæelse, som kunde give Anledning til at straffe ham, saa maatte dette Forhold kunne gaae ind under, hvad der om-

handles under Nr. 1, at der nemlig er udviist Ulydighed; jeg troer altsaa, at denne Bestemmelse kunde bortfalde. Har han nægtet at gaae ombord og bliver borte fra Skibet, naar det skal affeile, saa troer jeg, at han maa isalde Straf efter § 16; naar han derimod har været ombord og derefter egenmægtig har forladt Skibet, taget Landlov uden Tilladelse, saa troer jeg ikke, at han bør straffes høiere end efter Nr. 4, der indeholder den almindelige Straffebestemmelse for at forlade Skibet uden Tilladelse. Jeg skulde derfor troe, at den Straf, der er fastsat under Nr. 3, enten kan bortfalde eller i alt Fald bør ned sættes. Den, der, efterat være kommen ombord paa Skibet, forlader det uden Tilladelse, er jo ligefrem isalden Straf efter det paafølgende Nr. 4, som den, der har forladt Skibet uden Landlov, og hvis han bliver borte mere end to Gange 24 Timer, saa maa han straffes som Rømningsmand. — I Nr. 4 er der bestemt en Straf for den, som selv har taget sig Landlov, eller som efter erholdt Tilladelse ikke vender tilbage i rette Tid, af Fortabelfen af 2 Dages Hvre, hvis han kommer ombord samme Dag, og af $\frac{1}{4}$ Maanedes Hvre, hvis han kommer senere. I Lovudkastet ere disse Straffebestemmelser indskrænkede til det Tilfælde, at han forlader Skibet paa fremmede Steder, hvilket Udvalget har forladt. — Naar der i Nr. 10 er sat en Straf for den, som har Stryggestikker under Dækket eller Lys eller Lampe tændt i Lukasset efter det bestemte Klokkeslet, saa troer jeg, at det maa skee vilde være rigtigt, om dette blev forandret til: „efter det af Skipperen bestemte Klokkeslet“, navnlig for Tydeligheds Skyld, for at man ikke skulde forvekle dette Klokkeslet med det bestemte Klokkeslet, der ifølge vedkommende Havns Politireglement muligviis var sat som Grændse for at have Lys og Lampe ombord. — Naar der i den nye § 6 er foreslaaet et Maximum af 20 Slag Tapp, saa veed jeg ikke, om der ikke, med Hensyn til at her kun er Tale om ganste unge Personer, muligt kunde være Anledning til at ned sætte dette Maximum noget. — Naar der ved § 11 er foreslaaet, at „§§ 2, 3 og 5“ skulde forandres til „§§ 3, 5 og 6“, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning,